

[Jens Thomsen.]

bruket derfor mest fremmes ved en lav eller ved en rentabel Kornpris. Det fremgik af Forhandlingen, at den højtærede Landbrugsminister har den Opfattelse i Modsætning til to Kolleger, at en rentabel Kornpris hemmer en udvidet Dyrkning af Sukkerroer og Kartofler og dermed hemmer Beskæftigelsen. Det er beskæmmende for Landbruget, at det netop er Landbrugsministeren, der i et rent landbrugsteknisk Spørgsmaal gør sig skyldig i saa fundamental en Misforstaaelse. I en Tid, hvor Korn kan købes under Produktionsprisen, er der ingen, der anstrenger sig for at erstatte Korn til Foder med Sukkerroer eller Kartofler, fordi disse Afgrøder fordrer mere Arbejdskraft. Da vi havde en Kornpris af 40 Kr. pr. 100 kg, var det staaende Samtaleemne i Landbokredse, hvor stor en Part af Kornfoderet der kunde erstattes med Sukkerroer eller Kartofler.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er ikke det Emne, der er under Behandling her i Dag.

Jens Thomsen: Jeg mindes den bekendte radikale vestjyske Bonde Tovborg-Jensens Udtalelse om, at han havde fedet et Hold Grise, der ikke havde faaet mere Korn, end han kunde bære paa sin Ryg. I den sidst forløbne Tid har Korn kunnet købes under Produktionsprisen.....

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg gentager til det ærede Medlem, at det er ikke Kornordningen, der er til Behandling i Dag.

Jens Thomsen: Ja, saa maa jeg give Afkald paa disse Udtalelser. Jeg synes ellers ikke, det har været saa strengt sagligt før i Dag.

Mit Parti, maa jeg saa slutte med at sige, vil gaa med til en velvillig Behandling af de foreliggende Dækningslovsforslag, men vi yder hellere vor Medvirkning til at fjerne Skattetrangen end til at presse Skatte-skruen. Den fjerner man efter vor Mening, hvis man giver Landbruget lige Arbejds-vilkaar med de andre Erhverv.

Hans Hansen (Rørby): Der er ingen Grund til i særlig Grad at opholde sig ved, at Regeringen foreslaar nye direkte Skatter. Det er saa ligetil, at Regeringen mener, den har den Opgave at gribe ind i Erhvervs-livet med regulerende Foranstaltninger; der koster Penge, eller mener, at man skal flytte

om paa Indtægterne, og saa gør det direkte. Det er i Virkeligheden kun en Form for en vis Velanstændighed i Regeringspartierne, at de nu foreslaar direkte Skatter. De har gjort det før, men det, der har været særlig fremherskende i den nuværende Regerings Levetid, har alligevel været de indirekte Skatter.

Der er for nylig af det ærede Medlem Hr. Rager fremsat en Udtalelse i et Interview til „Ekstrabladet“, hvori det ærede Medlem siger, at det er kun rimeligt, at man lægger Skattetrykket paa de Erhverv og de Virksomheder, der har haft Fordel af Kriseforanstaltningerne og Valutaloven. Det er rart for en Gangs Skyld at faa erkendt — og jeg synes, der er Grund til at bemærke denne Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Rager —, at de Virksomheder, der har nydt godt af Regeringens Foranstaltninger, er dem, der havde det bedst i Forvejen.

Vi har fra vor Side ikke i Almindelighed modsat os de direkte Skatter, vi har ikke stemt for dem, men vi har erkendt, at naar man udskriver Skatter i det Omfang, hvori vi udskriver dem, har Folk Krav paa at faa at vide, hvor meget de betaler i Skat. Men anderledes har det jo været med de indirekte Skatter. Nu staar vi altsaa ved en ny Udskrivning af Skatter, og det er da interessant at se paa, hvordan Udviklingen har været under den nuværende Regering — jeg skal ikke gøre det ret langt.

Jeg tror, at vi er naaet til det Punkt, hvor hele den Skattepolitik, der hidtil er fulgt, i Virkeligheden har spillet Fallit. Jeg kan ikke tænke mig, den kan videreføres, i hvert Fald ikke i ret stort Omfang. Der er det ejendommelige ved Skatteudskrivningen, som den er foregaaet fra 1928 —29, det sidste Aar, vi havde Madsen-Mygdals Regering, og op igennem de 7 Aar, hvor den nuværende Regering og de nuværende Regeringspartier har haft Magten, at den direkte Beskatning stort set har været den samme, der har kun været en lille Forskel, kun nogle Millioner. Den direkte Beskatning udgjorde pr. 1. April i Aar med Hensyn til Udskrivningen for Statens Vedkommende 140 Mill. Kr., og ser vi paa den direkte Beskatning i det sidste Aar, Venstres Regering var ved Magten, havde vi en Udskrivning i direkte Skat paa 122 Mill. Kr. Der er altsaa en meget ringe Stigning.

Men vender vi os saa mod den indirekte Beskatning — den foreligger ikke til Behandling nu, og det glæder mig, men jeg